

IV.

Betænkning

over

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

(Udgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 21de Januar 1885.)

1) Der er i det foreliggende Finantslovsforslag fremsat et Antal Forlangender, der gaa ud paa nye eller forhøiede Bevillinger og allerede vare opførte paa Finantslovsforslaget for indeværende Aar, men som Rigsdagen i Fjor negtede. Da Ministeriet ikke har anført særlige Grunde for, at disse Bevillinger snarere burde gives nu end tidligere, foreslaar Udvalgets Flertal ogsaa i Aar at negte dem. Desuden er der fra Regjeringens Side opstillet en Række Forslag om Bevillinger til Lønningsforbedringer, personlige Tillæg og Honorarer, Forøgelse af de nuværende Embeds- og Bestillingsmænds Tal eller Oprettelse af helt nye Embeder. I Overensstemmelse med tidligere Udtalelser under Budgettets Behandling i de seneste Aar maa Udvalgets Flertal fra raade Thinget at gaa ind paa disse Forslag, hvis Vedtagelse paa forskjellig Maade vilde præjudicere den endelige Omordning af vore Administrations- og Lønningsforhold, der nu i en Række har staaet paa Dagsordenen, men som Regjeringen hidtil ikke har været i Stand til at gennemføre.

Med Hensyn til samtlige enkelte Negtelser, der i det Følgende vilde blive foreslaaede i Henhold til ovenstaaende Betragtning, indskrænke vi os til at henbije til denne.

Udvalgets Mindretal (Dinesen og Scharling) kan ikke erkjende, at den Omstændighed, at forskjellige Bevillinger ifjor bleve negtede, indeholder tilstrækkelig Grund til atter iaar at negte dem. Dertilmod maa det fastholdes, at netop den Omstændighed, at de paagjældende Foranstaltninger, som Mindretallet allerede ifjor for største Delen ansaa for nødvendige eller dog hensigtsmæssige, have maattet opsættes et Aar, nu gjør dem saa meget mere paatrængende, hvortil kommer, at de nuværende lave Priser maa opfordre til at stride til Udførelsen af de paatænkte Byggearbejder saa snart som muligt, saa at der fra Flertallets Side maatte paavises særlige Grunde som Motiv for en yderligere Udsættelse. Dige saa lidt kan Mindretallet erkjende, at de — i det Hele meget bestedne